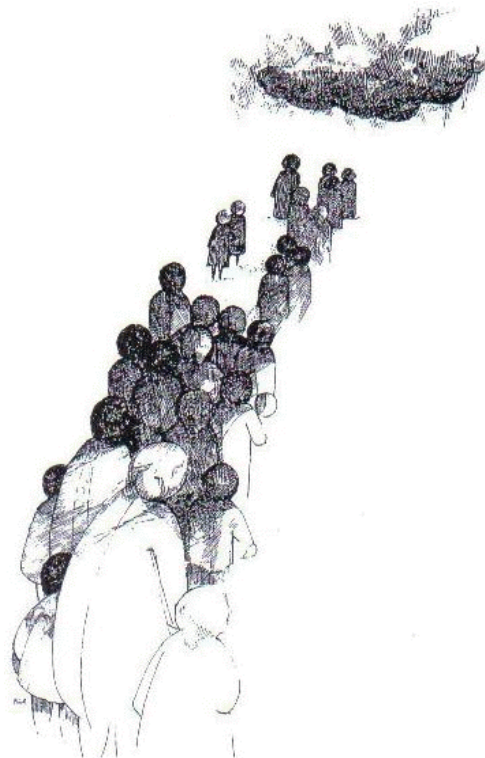

**VIERING VAN DE
EENENTWINTIGSTE ZONDAG D.H.J.**

*'Zalig gij, zoon van Jona,
want niet vlees en bloed hebben u
dit geopenbaard maar mijn hemelse Vader.
(Matteüs 16)*

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*t.: Sytze de Vries
m.: W. Vogel*

Het leven voert ons naar dit huis (3c.)

WELKOM.

*In Deventer staat een levensgroot beeld
van Albert Schweitzer (1875-1965)
die ooit in deze stad het orgel,
naar zijn smaak gebouwd, bespeelde.*

*Op de voet van het standbeeld
staat het levensmotto van deze
musicus, theoloog en tropenarts
die naar Lambarene/Afrika trok
en daar een ziekenhuis bouwde:
EERBIED VOOR HET LEVEN.*

*Hij zou 'kerk-in-persoon'
kunnen en mogen heten:
eerbied en dankbaar voor het leven,
bevangen van Jezus Christus
en menslievend metterdaad.*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar in Gods naam.*

+

Lied. Het leven voert ons naar dit huis (2c.)

SCHULD BEKENNEN.

Alleen het water dat
dorstigen laaft
lest onze hete dorst.

Alleen het brood
met hongerigen gedeeld
stilt onze honger.

Alleen de mantel die
verkleumden kleedt
geeft ons warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet ons deugd.

Alleen God en Goed
van harte beleefd
worden wij gewaar.

**A.: SCHOTEN WIJ TEKORT,
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

*Kerk zijn: in eerbied
leven met en voor elkaar.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*Kerk-zijn: wat goed en waar,
echt en oprecht is doen en liefhebben.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*Kerk-zijn: samenkomen,
vertrouwen wekken en trouw belijden.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

Kome wat komt.

GEBED.

Laat me wennen aan de aarde Gezegd
waaruit ik ben genomen.

Laat me laten wat me niet past
en vloekt met wie ik ben.

Laat Uw stem een lied
in me zingen die alles overstemt.

Laat me vertrouwen op U
voor tijd en eeuwigheid.

Als Gij niet zijt Gezongen
de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -

als Gij niet zijt
wie ben ik dan in tijd
en eeuwigheid ?

EERSTE LEZING.

Jesaja 22,19-23

Zo spreekt de profeet,
er van overtuigd namens God,
tot de tempeloverste.

Ik jaag je weg,
Ik zet je uit je ambt.
Ik roep een ander, die Mij trouw is.
Hem bekleed ik met jouw gewaad;
hij krijgt jouw werk te doen
en jouw ambtsketen om.
Als een vader wordt hij voor stad en land.
De sleutel van Davids huis
leg Ik op zijn schouder.
Niemand zal sluiten wat hij opent,
niemand zal openen wat hij sluit.
Onwrikbaar als een spijker in de muur
wordt hij een kroon
op het geslacht van zijn vader.
Gods Woord.

Lied.

*t.: Adri Bosch
m.: Willem Vogel*

De kerk is daar waar mensen zijn. (2c.)

EVANGELIE.

Matteüs 16,13-20

Het was in de buurt van Caesarea Filippi dat Jezus zijn volgelingen vroeg: 'Wie is, volgens de mensen, de Mensenzoon?' Zij antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper of Elia; er zijn er ook die Jeremia noemen of een andere profeet.' 'Maar wie ben ik volgens jullie?' Simon Petrus antwoordde: 'Gij zijt de Christus, zoon van de levende God.' Jezus hernam: 'Zalig jij, Simon zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben je dit geopenbaard maar mijn hemelse Vader. Op mijn beurt zeg ik je: Jij bent Petrus en op deze steenrots zal ik mijn kerk bouwen; de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal je de sleutels van het Rijk der hemelen geven. Wat jij zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn; en wat jij zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn.'

Daarop verbood hij zijn leerlingen nadrukkelijk iemand te zeggen, dat hij de Christus was.

Lied. De kerk is daar waar mensen zijn. (1c.)

MEDITATIE.

Een goeroe gaf zijn studenten de raad drie keer per dag te mediteren. De meesten van zijn volgelingen keken hem wat bezwaard aan en reageerden terughoudend: 'We proberen het.' De goeroe knikte ernstig en terwijl hij terug liep naar zijn zitplaats, viel het boek dat hij onder zijn arm had op de grond. Verstoord draaide hij zich om, bukte, reikte naar het boek, maar greep er tien centimeter naast. Keer op keer greep hij vergeefs naar het boek. Zijn studenten keken hem verbijsterd aan. 'Probeer jij het ook eens', daagde de goeroe een van hen uit. De student liep naar het boek, bukte, pakte het boek en reikte het zijn goeroe aan. Die sloeg boos de student het boek uit de handen: 'Ik vroeg je niet het boek op te pakken; ik vroeg je alleen maar het te probéren !'

Als het gaat over dingen die ons dierbaar zijn, over gebeurtenissen die een diepe en onuitwisbare indruk op ons maken of over vermoedens die ons overstijgen en ons begrip te boven gaan, kunnen we niet volstaan met de woorden waarmee we in 't leven van alledag iemand de weg wijzen of boodschappen doen in een supermarkt - we kunnen ze hooguit in beeld en beeldspraak benaderen, omcirkelen. De bijbelse verhalen zijn met deze beelden en deze taal doordrenkt en dit maakt ze krachtig en veelzeggend maar tegelijk zo weerbarstig en afstandelijk voor ons, die de beeldspraak niet meer verstaan, omdat wij in 'andere' beelden spreken en denken of beeldende taal gewoonweg niet meer aanvoelen en oppakken.

'De sleutel van Davids huis zal Ik op zijn schouder leggen . . . Ik zal hem bevestigen als een spijker in de muur'. . . 'Op deze steenrots zal ik mijn kerk bouwen . . . Ik geef je de sleutels van het Rijk der hemelen' . . .

De beelden waarmee in het oude of eerste testament de relatie tussen God en mensen wordt getypeerd, zijn overwegend van politieke aard:

God sluit een verbond met de mensen.

Dit had alles te maken met de omstandigheden van die tijd: het waren woelige roerige tijden waarin volkeren elkaar naar het leven stonden, voortdurend in gevecht om lijfsbehoud en grond. In de nieuwtestamentische gelijkenissen treffen we veel beeldspraak aan die ontleend is aan de natuur: de graankorrel die sterft, storm op het meer . . . sprekende beelden voor mensen die eeuwenlang voor hun leven en overleven zo goed als geheel afhankelijk waren van hun strijd met en tegen de natuur, haar grillen en gaven.

Enerzijds moesten ze zich verweren tegen de allesverwoestende oerkracht van storm en wind, zon en zand; anderzijds toonde diezelfde natuur 'n onwaarschijn-lijke groeikracht, die uit de kleinste zaadjes grote bomen laat groeien.

Niet voor niets worden negatieve en positieve levenservaringen uit het leven verbeeld in beelden en taal ontleend aan de natuur.

Maar voor mensen die 't directe contact met de natuur hebben verloren, is 't een ander verhaal.

De crisis waarin 't christelijk geloof verkeert is daarom deels ook een crisis in geloofstaal.

Moeten we ons opnieuw op onze houding en plaats in de natuur bezinnen om een christelijke geloofstaal te kunnen spreken en verstaan, - of uit 't moderne technocratische, economische, geautomatiseerde leven nieuwe sprekende beelden en een veelzeggende taal opdiepen die geladen zijn met 'n even sterke zeggingskracht ?

*Ik kan niet bidden
met dezelfde woorden
waarmee ik met de bakker praat
hoewel ik weet, God,
dat U het kleinste
en meest hulpeloze woord verstaat.
God, ik wil U zien in alle dingen
en niet alleen wanneer ik bid
maar ook wanneer ik sta te zingen
of achter mijn piano zit.*
(Toon Hermans)

Het geheim, het mysterie van het leven
moeten we niet willen pakken; wel moeten we
het blijven proberen en wanneer we denken dat
we 't vast in de hand hebben, snel weer loslaten.

*'De mensen worden zich er steeds meer van bewust
dat er naast het verstand, waarop wij ons in het wes-
ten wel heel erg hebben verlaten, ook nog zoiets be-
staat als een innerlijke stem, intuïtie.'*
(Mabel de Graaf, therapeute in Volzin 11/11/2006)

*'God is instinct, intuïtie. Dat heb ik ervaren. Ik kwam
langs een kerkje waar ik nog nooit gestopt was. Ik
had echt het gevoel dat ik daar moest stoppen. Ik ben
naar binnen gegaan en zag een jongen met een ge-
zwel op zijn oog, wat hem zeer ontsierde. Ik ging naar
hem toe en via mij is die jongen geopereerd. Zijn zicht
is niet geheel terug, maar er wel erg op vooruit ge-
gaan. Ik krijg er nog kippenvel van als ik daarover
praat. Het was geen toeval. Ik geloof niet zo in toeval.
Alles wat gebeurt heeft, vermoed ik, een reden.*
(Sandm Roelofs, Zeeuwse gehuwd met
Mikhail Saakasjvili president van Georgië)

Kort orgel

BELIJDENIS

A.: Om God te leven heeft Hij *t.: M. Zagers*
mensen aan de rand *m.: Frans Bertens*
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en het leven.

*Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.*

A.: Om God te leven heeft Hij
mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en het leven.

*Twijfels, vragen, wie ben ik
horen bij het leven,
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.*

**A.: Om God te leven heeft Hij
mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en het leven.**

*Niemand meer of minder mens:
'Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.'*

**A.: Om God te leven heeft Hij
mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING

Brood en beker
collecte

Lied

GEBED AAN TAFEL.

woord
en lied

*In het brood is het graan,
de akker, de wassende maan,
de brandende zon;
is de boer die ploegt
de hand van de bakker.
In het brood is de Bron
en proeven wij het geheim
van de Ene in het al.*

(Hein Stufkens)

Lied. A.: Een glimp van U *t.: P. Verhoeven*
in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Voor ons die zien en weten
dat koren opschiet uit de aarde en
brood van de akker komt -*

*voor ons die
in brood de aarde proeven
die het graan laat groeien,
de zon die het warm koestert,
bron en regen die het drenken -*

*voor ons die weten
dat brood in 't zweet des aanschijns
gezaaid gemaaid geoogst
en met zorg bereid wordt -*

*voor ons is brood
wat het was in Jezus' handen:
sprekend teken van het geheimvolle leven,
van het leven de mens gegeven -*

*voor ons is te eten geven
met anderen genade delen; -
voor ons is te eten vragen
medemensen deelgenoot maken
aan de moeite die we doen,
de zorgen die we kennen,
het geluk dat we beleven -*

*voor ons is samen eten -
alledag thuis en nu samen hier -
tijd en eeuwigheid,
aardezwart en hemels helder
delen met die bij ons zijn, - en*

*met allen die zoet en zuur, lief en leed
dagelijks met ons hebben gedeeld
en ons zijn voorgegaan in de dood.*

Met eerbied noemen wij:

*Geen mens voor niets geboren;
geen goed voorgoed verloren.*

**Lied. A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*We breken het brood en
delen het leven gegeven,
zo overvloedig als het kan zijn
zo kwetsbaar als het is.*

*We drinken de beker
en delen wat ons overkomt,
toevalt aan geluk en zaligheid
tot alles zal zijn volbracht -*

*in de naam van hem
die zijn laatste avond
met brood in de hand
zijn volle vertrouwen uitsprak
in het leven, waarvan hij Liefde
het hart noemde in Wie alles en
allen elkaar zullen treffen, -*

*die zijn levensbeker overdroeg
aan die na hem komen
totdat wat wij hopen en
als vast beloofd beleven
werkelijkheid is geworden.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Er zij een kerk -
een gemeenschap van mensen
die in Jezus' geest lijdt en strijdt
met mensen in nood en
haar stem tegen onrecht verheft.*

A.: **Wat in mensen leeft** *t.: M. Zagers*
 aan vreugde en verdriet *m.: W. Vogel*
 het wordt gedragen op
 de woorden van een lied.

*Er zij een kerk -
een gemeenschap van mensen
die in Jezus' geest breekt en deelt
en alles overheeft voor
die niet hebben, niet kunnen.*

A.: **Wat in mensen leeft**
 aan droom en visioen
 het staat geschreven in
 verhalen nu en toen.

*Er zij een kerk -
een gemeenschap van mensen
die in Jezus' geest samenkomt
elkaar bevestigt in wat
recht, echt en oprecht is.*

A.: **Wat in mensen leeft**
 aan twijfel en geloof
 het houdt ons staande als
 een stille stem van hoop.

ZEGENWENS.

**ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
EN MOGE GOD EN GOED
ONS ZEGENEN IN DE NAAM
VAN VADER, ZOON EN
HEILIGE GEEST.**

AMEN.

ORGELSPEL

ONZE KERK WORDT AFGEBROKEN

Nee, dit keer zie ik echt geen spoken.
We zitten doodgewoon verkeerd.
Er mag dan maanden zijn gesproken,
geschreven en geprotesteerd,
maar onze kerk wordt afgebroken.

Neo-gotiek, met grauwe toren,
ach, 't was geen sieraad van de stad.
Er gaat dus niet veel moois verloren
behalve 't plaatsje dat ik had,
daar op de achtste rij van voren.

Kom mee, bekijk hem maar eens nader:
de bank, die strakjes weg zal zijn.
Want daarop, in een dun zwart kader
met fijne letters, strak van lijn
zie je de naam staan van mijn vader.

Die liet zijn kinderen hier dopen.
En 't mag dan zijn dat men de grond
thans zeer voordelig kan verkopen,
er komt straks toch iets als een wond,
zo kaal als het hier wordt, zo open.

De bank die hier straks zal verrijzen,
met veel duur glas en marmer aan,
zal mij bepaald toch niet verwijzen
naar wat die man heeft voorgedaan.
En niet naar 's hemels paradijzen.

Ik had het liever zo gelaten,
dat gotisch bakbeest met z'n bult,
met al z'n kieren en z'n gaten,
zijn nooit meer af te lossen schuld:
de arme kerk die wij bezaten.

Maar blijkbaar ben 'k gewoon verstoken
van het moderne kerkbegrip.
Want er wordt over winst gesproken
in plaats van over stal en krib,
en onze kerk wordt afgebroken.

(Michel van der Plas in *De oevers bekennen kleur* Lannoo 1994;
ook in *God in gedichten* Lannoo 2007))